

νομίζωμεν αὐτὸν ἐκεῖνον εἶναι τὸν τὰ ἔπη συντιθέντα πρότερον καὶ νῦν ὑποβάλλοντα τῇ Πυθίᾳ τοὺς χρησμούς, ὡσπερ ἐκ προσωπειῶν φθεγγόμενον.

21. Ἄλλ' αὐθις ἄξιον μὲν ἐστὶ διὰ μακροτέρων εἰπεῖν
τι καὶ πυνθέσθαι περὶ τούτων, τὰ δὲ νῦν ἐν βραχεῖ μαθόντες 5
διαμνημονεύωμεν, ὡς σῶμα μὲν ὄργανοις χρῆται πολλοῖς
αὐτῷ δὲ σώματι ψυχὴ καὶ μέρεσι τοῖς σώματος· ψυχὴ δ'
ὄργανον θεοῦ γέγονεν, ὄργανου δ' ἀρετὴ μάλιστα μιμει-
σθαι τὸ χρώμενον ἢ πέφυκε δυνάμει καὶ παρέχειν τὸ
ἔργον αὐτοῦ τοῦ νοήματος ἐν αὐτῷ διαφαινομένου, δεικνύ- C
ναι δ' οὐχ οἷον ἦν ἐν τῷ δημιουργῷ καθαρὸν καὶ ἀπαθὲς 11
καὶ ἀναμάρτητον, ἀλλὰ μεμιγμένον <πολλῷ τῷ ἀλλοτρίῳ>
καθ' ἑαυτὸ γὰρ ἄδηλον ἡμῖν, ἐν ἑτέρῳ δὲ καὶ δι' ἑτέρου
φαινόμενον ἀναπίμπλαται τῆς ἐκείνου φύσεως. καὶ κηρὸν
μὲν ἔῶ καὶ χρυσὸν ἄργυρόν τε καὶ χαλκὸν ὅσα τ' ἄλλα 15
πλαττομένης οὐσίας εἶδη δέχεται μὲν ἰδέαν μίαν ἐκτυ-
πουμένης ὁμοιότητος, ἄλλο δ' ἄλλην ἀφ' ἑαυτοῦ τῷ μιμή-
ματι διαφορὰν προστίθησι· καὶ τὰς ἐν κατόπτροις ἐπιπέ-
δοις τε καὶ κοίλοις καὶ περιαγέσι φασμάτων καὶ εἰδώλων
ἀφ' ἑνὸς εἶδους μυρίας παρατυπώσεις. καὶ γὰρ εἰσι <... D
ἡλίῳ δ' > οὐδὲν οὔτε μᾶλλον <τὴν> ἰδέαν ἔοικεν οὔθ' ὡς 21
ὄργανῳ χρῆσθαι φύσει γέγονεν εὐπειθέστερον σελήνης·
λαμβάνουσα δὲ παρ' ἡλίου τὸ λαμπρὸν καὶ πυρωπὸν οὐχ
ὁμοιον ἀποπέμπει πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ μιχθὲν αὐτῇ καὶ χροῶν
μετέβαλε καὶ δύναμιν ἔσχεν ἑτέραν· ἡ δὲ θερμότης καὶ 25
παντάπασιν ἐξοίχεται καὶ προλέλοιπε τὸ φῶς ὑπ' ἀσθε-
νείας. οἴμαι δὲ <καὶ σὲ> γιγνώσκειν τὸ παρ' Ἑρακλείτῳ
(fr. 93) λεγόμενον ὡς ὁ ἄναξ, οὗ τὸ μαντεῖόν ἐστι τὸ ἐν